

GATS-aftalen i 1994. Der er tale om undtagelser fra mere generelle forpligtelser, som Fællesskabet var enig om at tage. Kommissionens udkast berører forholdsvis få danske undtagelser. Vi har ganske enkelt færre undtagelser end især visse sydeuropæiske lande.

Kommissionens forslag til at fjerne visse danske undtagelser har som udkastet i øvrigt været genstand for en interministeriel høring. Udkastet er blevet sammenholdt med gældende danske love og regler med henblik på at bekræfte, at en accept af udkastet ikke ville medføre lovændringer.

Et eksempel på en begrænsning er et dansk krav om, at en person, der kommer fra et land uden for EU, og som ønsker at arbejde som autoriseret tolk i Danmark, skal være bosiddende i landet. Vi har meddelt Kommissionen, at sådan er den danske lovgivning fortsat. Det vil dermed fremgå af EU's åbningstilbud, at en person fra et land uden for EU, der ønsker at arbejde som autoriseret tolk i Danmark, fortsat skal være bosiddende i landet.

Et andet eksempel er et dansk krav om, at man for at arbejde som ejendomsmægler i Danmark skal være dansk statsborger. Da dette ikke længere er et krav i dansk lovgivning, vil det fremgå af åbningstilbuddet, at dette krav kan bortfalde.

Kun på et enkelt punkt medfører Kommissionens udkast en lovændring, som vi fra dansk side er villige til at efterkomme. Det drejer sig om et dansk krav, vi skrev ind i aftalen i 1994, om, at man for at arbejde som autoriseret tolk i Danmark skal have dansk indfødsret. Loven er allerede ændret på dette punkt for en række beslægtede erhverv. Der ses i praksis også bort fra kravet for tolke, og loven påtænkes ændret ved først givne lejlighed. Danmark har derfor meddelt Kommissionen, at det kan accepteres at fjerne kravet om, at man for at arbejde som autoriseret tolk i Danmark skal have dansk indfødsret.

Hvis vi ser bort fra de områder, hvor Kommissionen beder medlemslandene fjerne gamle begrænsninger, er der også områder, hvor vi fra dansk side gerne havde set et mere ambitiøst oplæg fra Kommissionen. På søfartsområdet er der således kun tale om at forpligte det allerede eksisterende liberaliseringsniveau. Det er naturligvis et skridt i den rigtige retning, men fra dansk side finder vi det beklageligt, at EU ikke er villig til at gå længere, eftersom EU og ikke mindst Danmark har betydelige offensive interesser på søfartsområdet.

Alt dette er som nævnt udgangspunktet for forhandlingerne. I den sidste ende er det, som jeg forklarede, først ved afslutningen af Doharunden, at vi påtager os nogle forpligtelser, dvs. tidligst ved udgangen af 2004. Indtil da vil tilbud og krav være genstand for langstrakte forhandlinger.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for redogørelsen, hvori det mest opmuntrende element vel kan siges at være meddelelsen om, at man ikke vil acceptere åbning på uddannelses- og sundhedsområdet. Det er to områder, hvor man så måske umiddelbart kan ånde lettet op, men det skal vi jo også gå efter i sømmene.

Men så er der jo en lang, lang række andre områder, hvor offentlige tjenester kan blive berørt, og hvor vi i Danmark kan blive tvunget til at skulle acceptere dårligere service som følge af liberaliseringer, hvor vi ikke efterfølgende vil kunne gå ind og skærpe betingelserne, hvis det viser sig at gå dårligt. Vi kender jo alle sammen Arriva-skandalen.

Nu har man f.eks. taget postvæsenet med i den nye liste. Og så siger ministeren, at det her ikke kan tvinge os til ny lovgivning. Jo, det kan det faktisk. Hvis det viser sig, at der er uhenigtsmæssige virkninger af de liberaliseringer, som man giver løfte om, så kan man altså ikke føre det tilbage. Hvis nu f.eks. vandområdet kommer ind på listen, og vores vandforsyning skal liberaliseres, og vi stiller nogle betingelser til, hvad der skal være af krav til vandværker, og det derefter viser sig, at dem kunne vi ikke stille, så kan det ikke føres tilbage.

Kl. 20.35

Det, man afgiver her, det man udbyder, de tilbud, som ministeren kalder det, som man giver i GATS-forhandlinger, kan aldrig nogen sinde føres tilbage. De er afgivet én gang for alle. Det er derfor, det er Enhedslistens opfattelse, at man altså skal tænke sig godt om, for vi har haft Arriva-skandalen nok i det her land.

Tidligere har man jo kunnet gøre sådan, at hvis man lavede fejl på de her områder, kunne Folketinget lave det om, så kunne man efterfølgende lave en anden lovgivning i Folketinget. Det her er én gang, og så er det slut, og så kan man ikke komme tilbage. Sådan er WTO-systemet indrettet. Derfor bør man område for område